

CIRCULAR CITY

Maja Djolić, Aleksandra Vučinić, Nataša Atanasova and Günter Langergraber

Book title: Circular City

Authors: Maja B. Đolić, Aleksandra Vučinić, Nataša Atanasova and Günter Langergraber

Translated into Croatian by: Amra Banda, Faculty of Science, University of Sarajevo, Bosnia and Herzegovina

Illustrations: Ana Popović ([@ananana_design](mailto:Inst@ananana_14))

Illustration of Cover page: Tea Nikolić ([@prismriver_](mailto:Inst@prismriver_))

©Circular City COST Action CA17133

Grant Holder Institution:

Universität für Bodenkultur Wien (BOKU)

Department of Water, Atmosphere and Environment

Institute of Sanitary Engineering and Water Pollution Control

Muthgasse 18, 1190 Vienna, Austria

Chair of the Action:

Dr. Günter Langergraber

Head, Department of Water, Atmosphere and Environment

guenter.langergraber@boku.ac.at

Co-Chair of the Action:

Dr. Nataša Atanasova

University of Ljubljana, Faculty of Civil and Geodetic Engineering

natasa.atanasova@fgg.uni-lj.si

Reuse is authorized provided the source is acknowledged. It can be used for educational purposes for the appropriate reference.

This publication is based upon work from COST Action CA 17133 "Implementing nature based solutions for creating a resourceful circular city (Circular City Re.Solution)" supported by COST (European Cooperation in Science and Technology).

COST (European Cooperation in Science and Technology) is a funding agency for research and innovation networks. Our actions help connect research and initiatives across Europe and enable scientists to grow their ideas by sharing them with their peers. This boosts their research, career and innovation.

www.cost.eu

Funded by
the European Union

COST Action CA17133

Grant Holder Institution:

JEDNOG LIJEPOG SUNČANOG DANA

Šećući se, na putu kući, Ana i Luka veselo su prepričavali događaje iz škole. Smijali su se događajima i uživali u veselom žuboru gradske rijeke koju su oboje jako voljeli.

Razdragani razgovor zamijenile su ozbiljne teme. Zagledana u vesele riječne valove, Ana reče Luki: "Znaš li koliko je voda važna za naše tijelo? Čak 70% ljudskog tijela čini voda."

"Bez hrane čovjek može izdržati i do dvadesetak dana, a bez vode samo tri! Nismo ni svjesni koliko je voda važna za sva živa bića."

"Otpadne vode iz kućanstava i industrijskih pogona olako ispuštamo izravno u prirodne vodotoke, potoke, rijeke i jezera. Time ugrožavamo sve organizme koji žive u vodi, rakove, ribe, cijeli vodenim biljnim svijet, kao i živa bića koja ovise o vodi, ali ne žive u njoj."

"A ni za žabice na obali nije dobro da je voda zagađena."

"Sve bi moglo biti drugačije da smo vodu koju smo koristili pročistili prije izlijevanja u vodotoke. Na taj način bismo sačuvali površinske i podzemne vode za buduće generacije. Voda je jedan od najvažnijih resursa na planeti Zemlji."

Dok je sa zanimanjem slušao Anu, Luka se odjednom poskliznuo i zamalo pao. Srećom, Ana je pružila ruku Luki, uspjela ga zadržati i pomogla mu izbjegći ozljedu.

Luka se okrenuo vidjeti što mu je na putu - vidio je plastičnu bocu kako se kotrlja po pločniku.

"Ne mogu shvatiti zašto je netko bacio plastični otpad na pločnik, gdje ljudi hodaju. Netko bi mogao pasti i ozlijediti se", rekao je Luka Ani.

"Zna li taj nestaško da je za razgradnju plastike u prirodi potrebno više od 100 godina?!"

"Plastiku je moguće reciklirati i tako dobiti novi proizvod. A to uopće nije teško. Plastični otpad potrebno je samo odložiti na za to predviđeno mjesto, spremnik ili kantu za prikupljanje reciklabilnih materijala. To radim stalno i nije mi teško razvrstati otpad u spremnike za papir, metal, plastiku i staklo. Osjećam se dobro kad to učinim. Znam da sam učinio nešto dobro za sebe i korisno za sredinu u kojoj živim."

"Na taj bismo način smanjili naš utjecaj na klimatske promjene. Ekstremne suše i poplave rezultat su ljudskih aktivnosti koje mijenjaju klimu. Te promjene mogu dovesti i do nestanka nekih biljnih i životinjskih vrsta", zaključio je Luka.

„Ana, trošimo previše prirodnih resursa: vodu, rude, pjesak i šljunak, šume... Imamo samo jedan planet, a trenutno ga trošimo kao da imamo dva. Živimo na kredit već dugo vremena i posuđujemo resurse od generacija koje dolaze. Kakvu im budućnost ostavljamo ako uništimo jedini dom u kojem mogu živjeti?"

Dok su razgovarali, počela je padati kiša pa su Ana i Luka pobegli u najbliži park kako bi se sakrili ispod krošnje.

Ana se obratila Luki: "Jako volim prirodu, ali volim i svoj grad. U prirodi volim drveće, travu i zelenilo, a u gradu školu, prijatelje, vožnju biciklom, igranje loptom... Najviše bih volio kada bih mogao spojiti prirodu i grad, nešto kao prirodni grad."

Luka joj je odgovorio: "Sad je to moguće, vrlo lako. Ako se svi potrudimo, možemo živjeti u zelenom gradu. Ne znam da li znate da zidovi i krovovi mogu biti zeleni? Zamislite da vaša omiljena biljka raste na zidu ili na krovu. Ili ukusne crvene jagode koje rastu na zidu ili krovu. Zar to ne bi bilo divno?"

"To zvuči fantastično", rekla je Ana uzbudeno.

"Posadila bih tratinčice, njih najviše volim. Mami bih posadila začinsko mirisno bilje, origano ili bosiljak, ona ih dosta koristi u jelima koja spravlja. To bi bilo super!"

"Možemo uzgajati svoje omiljene biljke, dok nas zeleni zidovi i krovni vrtovi štite od temperaturnih promjena. Naša kuća je zimi toplija, a ljeti hladnija. Na taj način štedimo energiju i smanjujemo utjecaj na klimatske promjene!"

Kiša je prestala padati, a Ana i Luka nastavili su šetnju parkom. Tada su ugledali prijatelje iz škole koji su sjedili u klupi i jeli voće za desert.

Ana im se obratila: "Znate li da se trećina proizvedene hrane u svijetu baci? Zamislite da sav taj višak hrane poklonimo potrebitima ili da ga iskoristimo u neku drugu svrhu. Ova kora banane i ostaci jabuke mogu biti hrana biljkama. Priroda hrani nas, a mi hranimo prirodu. Savršen krug! Zapravo, priroda ima rješenje za sve. Bilo bi lijepo kada bismo sve svoje prijatelje uvjerili u takav način života, a da bismo u tome uspjeli, moramo se obrazovati".

Luka je rekao: "Da, volio bih biti arhitekt i graditi svoju zelenu zgradu!" Ana je dodala: "To je odlična ideja! Želja mi je biti biolog i baviti se prirodom." I Petar se uključio: "Ja ću biti inženjer i graditi postrojenja za pročišćavanje otpadnih voda!" Slušajući oduševljeno svoje prijatelje, Mia je na kraju rekla: "A ja ću biti ekonomistica kako bih svima vama pomogla da zajedno stvorimo kružni grad."

SAVJETI ZA PRAVE LJUBITELJE PRIRODE

- Saznajte više o kružnim gradovima gledajući video:
<https://www.youtube.com/watch?v=R3NXLb-W1pg>
- Osim origana i bosiljka tu su i druge začinske mirisne biljke. Saznajte koje su i potražite ih u svom kraju!
- Posadite drvo u svom okruženju, njegujte ga i pazite! Neka raste s vama!
- Odvojite otpad i odložite ga u namjenske spremnike za reciklabilni otpad! Pokušajte svaki dan učiniti nešto korisno za okoliš!
- Štedi vodu! Ako ne zatvorite vodu dok perete zube, u nekoliko minuta iz slavine će iscuriti oko 11 litara čiste vode. Obavezno zatvorite slavinu dok perete zube!
- Štedi struju! Gasite svjetla kada izlazite iz sobe i električne uređaje kada vam ne trebaju!
- Istražujte teme iz područja zaštite okoliša i dogovorite s priateljima organiziranje predavanja za svoje prijatelje iz susjedstva. Neka vam u tome pomogne ova slikovnica!
- Pokušajte što više vremena provoditi u prirodi. Radujte se i smijte se!

ZA MALE DETEKTIVE - PRONADITE RAZLIKE

NACRTAJ SVOJ
CIRKULARNI GRAD

